

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1119/2019
04.07.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Зоране Делибашић, Бисерке Живановић и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ... – ..., чији је пуномоћник Јован Вукчевић адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, чији је законски заступник Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3917/2018 од 15.11.2018. године, у седници већа одржаној 04.07.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3917/2018 од 15.11.2018. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3917/2018 од 15.11.2018. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 1443/17 од 28.06.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца, па је обавезана тужена да му на име накнаде штете на име разлике у висини између исплаћене посебне пензије тужиоцу и зараде коју би тужилац остваривао у периоду од 11.04.2014. године до 31.03.2017. године исплати појединачне месечне износе са припадајућом законском затезном каматом све ближе наведено у том ставу изреке, а ставом другим изреке је обавезана тужена да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 149.145,00 динара.

Апелациони суд у Београду је пресудом Гж1 3917/2018 од 15.11.2018. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу тужене и потврдио првостепену пресуду, а ставом другим изреке је одбио као неоснован захтев тужене за накнаду трошкова насталих у поступку по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка

и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Тужилац је доставио одговор на ревизију.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку (“Сл. гласник РС” бр. 72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је исплата на име неисплаћене разлике између висине зараде на коју је тужилац имао право у периоду од 11.04.2014. године до 31.03.2017. године и висине посебне пензије коју је тужилац примао у наведеном периоду. О овом праву тужиоца и висини тражене накнаде судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку (“Сл. гласник РС” бр. 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате поднета је 07.04.2017. године. Правноснажна пресуда против које је ревизија изјављена донета је 15.11.2018. године

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија тужене недозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Одлука о захтеву тужиоца за накнаду трошкова поступка по ревизији садржана у трећем ставу изреке донета је применом члана 154. став 1. ЗПП, с обзиром да трошкови за одговор на ревизију нису били неопходни за вођење ове парнице.

Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић